κῶν ὀργάνων καὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν. Ἐπιφυλαττόμεθα δ' ἐν εὐθετωτέρα περιστάσει νὰ ποιήσωμεν ἐκτεταμένως λόγον ἰδίᾳ περὶ ἑκάστου αὐτῶν.

Τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο εὑρέθη ἐν ταῖς ἐνεργηθείσαις ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνασκαφαῖς ὑπὸ τῶν Γάλλων. Λυπούμεθα ὅτι οἱ Γάλλοι ἐζήλωσάν ποτε τὰς τῶν Ἄγγλων ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως διαρπαγάς· οὐχ' ἧττον ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ἔργου τέχνης ἑλληνικῆς, θέλομεν μεταφράσει ὅσα περὶ αὐτοῦ ἔν τινι ἐκθέσει πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν ἀνέφερεν ὁ κ.

Ἀνάγλυφον ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀλυμπίου Διός.
Ἐν τῷ μουσείῳ τοῦ Λούβρου.

Ῥαούλ Ῥοσσὲτ τὴν 30ην ἀπριλίου 1831. «Τοῦτο εἶναι, εἶπεν, ἀνάγλυφον καλλίστης τέχνης παριστῶν τὴν Ἀθηνᾶν καὶ οὐδεμίαν σχεδὸν ὑποστὰν φθοράν. Ἡ θεὰ κάθηται ἐπὶ βράχου στηριζομένη ἐπ' αὐτοῦ διὰ τῆς ἀριστερᾶς, ἐνῷ ἡ δεξιὰ ἐξηπλωμένη ὑπὸ τὸ στῆθος ἐκράτει κλάδον πιθανῶς ἐλαίας. Κατὰ τὰ φαινόμενα δὲ ὁ κλάδος οὗτος, ὃν ἐδείκνυεν εἴς τι πρὸ αὐτῆς πρόσωπον ὅπερ δὲν θὰ ἦτο ἄλλο ἢ ὁ Ἡρακλῆς, ἦτο κατεσκευασμένον ἐκ χαλκοῦ· καὶ ὄντως εὑρέθη ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου ἐδάφους φύλλον ἐλαίας ἐπίχρυσον ὅπερ θὰ ἀνῆκεν εἰς τὸν κλάδον τοῦτον· καὶ ἡ ἐκλογὴ ὁμοίου δένδρου ἀνεφέρετο ἀναμφιβόλως εἰς τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν περὶ ἧς ὁμιλεῖ ὁ Πίνδαρος καὶ ἥτις ἀπέδιδε τῷ Ἡρακλεῖ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαγωγὴν τῆς ἀγριελαίας, εἰς τιμὴν τῆς ὁποίας μετεχειρίζοντο κλάδον αὐτῆς διὰ τοὺς πρώτους τῶν Ὀλυμπιονικῶν στεφάνους».

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

ΔΑΒΙΔ ΛΙΒΙΓΚΣΤΩΝ.

(συνέχεια καὶ τέλος ἴδε ἀριθ. 7).

Τὴν 1ην μαρτίου 1858 ἀνευρίσκομεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἀφρικανικῆς παραλίας· ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του Καρόλου καὶ δύο σοφῶν τῶν κκ. Kirk καὶ Thornton. Ἤρχισαν τὴν ὁδόν των καὶ μετ' οὐ πολὺ ἔφθασαν εἰς τὰς συμβολὰς τοῦ Ζαμβίρα καὶ Χιρῆ ποταμοῦ τὸν ὁποῖον ὁ ἰατρὸς εἶχε σκοπὸν νὰ ἀνατρέξῃ καὶ ὅστις ὑπῆρξε δι' αὐτὸν αἴτιος μεγάλης ἀνακαλύψεως δηλ. τῆς λίμνης Νυάνσης ἥτις ἐκτείνεται πρὸς βορρᾶν εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν περίπου λευγῶν. Διαφυγὼν τὰς προσβολὰς τῆς νόσου, τὰ βέλη τῶν αὐτοχθόνων καὶ τοὺς ὀδόντας τῶν θηρίων ὁ Λιβιγκστὼν ὤφειλεν ἔτι νὰ διατρέξῃ τὸν κίνδυνον τοῦ νὰ πνιγῇ. Καταληφθεὶς ἐν τῷ μονοξύλῳ του ὑπὸ τρομεροῦ ὀραγγοτάγγου ὑπῆρξεν ἐπὶ ὥρας τὸ παίγνιον τῶν μανιωδῶν κυμάτων. Τὸ πλοάριόν του ἐστροβύλιζεν ὡς τεμάχιον ἀχύρου ἐπὶ τῆς ἀφρώδους ὀφρύος τῶν κυμάτων, κατερχόμενον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, ὅπως ἀναφανῇ εὐθὺς πάλιν ἐπὶ τῆς κορυφῆς κύματος. Οἱ ἐν αὐτῷ δυστυχεῖς ἐθεώρουν ἑαυτοὺς ἀπωλολότας, πλὴν ἡ θεία Πρόνοια ἐπέβλεπεν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτῆς· καὶ ὁ ἰατρὸς ἠδυνήθη τέλος νὰ ἀποβιβασθῇ μὲ τὴν καρδίαν πλήρη ζωηρᾶς πρὸς τὸν Θεὸν εὐγνωμοσύνης.

Τυχὼν ἐγκαρδίου παρὰ τοῖς παροχθίοις κατοίκοις ὑποδοχῆς ὁ Λίβιγκστων ἐπανέλαβε τὴν πρὸς τὸν Ζαμβίραν. Περὶ τὰ τέλη τοῦ 1859 ἔφθασε πάλιν τὸν ποταμὸν τοῦτον· ἀλλ' οἱ ὁδοιπόροι ἠναγκάσθησαν νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν ὁδόν των πεζῇ διότι εὑρέθη ὅτι τὸ ἄχρις ἐκεῖ κομίσαν αὐτοὺς ἀτμόπλοιον *ἔκαμνε νερά*.

Μετ' ὀλίγον ἔφθασαν εἰς τοὺς ὀνομαστοὺς κατάρρακτας τοὺς παρὰ τοῖς αὐτοχθόνοις γνωστοὺς ὑπὸ τὸ ὄνομα Μοζι-σὰ-τουνόα τουτέστι παταγώδεις ἀτμοί, εἰς οὓς κατόπιν οἱ Ἄγγλοι ἀπέδωκαν τὸ ὄνομα τῆς Βασιλίσσης των. Οὐδεμία περιγραφὴ δύναται νὰ ζωγραφίσῃ τὸ ἔξοχον μεγαλεῖον τοῦ ἐκπληκτικοῦ ἐκείνου θεάματος. Οὐδεμία περιγραφὴ δύναται νὰ μᾶς δώσῃ νύξιν κἂν τῆς ἀπεράντου ταύτης ὑδατίνης ὀθόνης, ἥτις ἔχουσα πλάτους μιᾶς καὶ ἡμισείας λεύγης, κρημνίζεται ἐξ ὕψους μείζονος τῶν τετρακοσίων ποδῶν εἰς γιγάντιον ῥῆγμα βράχων Νησιδρίον τι τέμνει τὸν καταρράκτην εἰς δύο. Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ὁ ἐκπεπληγμένος ὀφθαλμὸς βυθίζεται μέχρι τοῦ βυθοῦ τῆς ἀβύσσου ὅθεν ἀνυψοῦνται πέντε ἀτμώδεις στῆλαι, ἃς ὁ ἄνεμος σχηματίζει εἰς θόλους καὶ ἄνωθεν τῶν ὁποίων παίζουσι χιλιάδες ποικιλοχρόων τόξων. Περικλείσατε ὅλα ταῦτα περὶ πλουσιωτάτην βλάστησιν καὶ ἑνώσατε